

§ 12.

Alle Tvivlsmaal om Dagpengene afgøres af Arbejderforsikrings-Raadet.

§ 13.

Har Arbejdsgiveren eller den, hvem det ifølge § ~~8~~¹⁴ i Lov Nr. 4 af 7. Januar 1898 paahviler, ikke foretaget den foreskrevne Anmeldelse af et Ulykkestilfælde, skal dette ikke være til Hinder for, at tilskadekomne senere kan rejse Krav paa Erstatning, naar saadant sker inden Udløbet af et Aar efter den Dag, Ulykkestilfældet er indtruffet.

§ 14.

Naar Arbejderforsikrings-Raadet med Hensyn til et for det anmeldt Ulykkestilfælde har tilkendegivet Parterne, at dette maa anses for afsluttet uden at medføre Følger, der komme ind under Loven, kan Krav i Anledning af samme ikke rejses ud over et Aar efter Tilkendegivelsens Dato.

§ 15.

Den i Lov Nr. 4 af 7. Januar 1898 § 14 paabudte Anmeldelse af et Ulykkestilfælde med tilhørende Fremsendelse af Lægeerklæring skal ske af Arbejdsgiveren *umiddelbart* til Arbejderforsikrings-Raadet, og denne Fremsendelse kan ikke overlades til Forsikringssselskabet.

Anmeldelsen og Lægeerklæringen affattes ved Udfyldning af de af Raadet foreskrevne Blanketter.

Denne Lægeerklæring betales af Arbejdsgiveren.

§ 16.

Naar et Aar efter Ulykkestilfældet er forløbet, uden at de *endelige* Følger endnu ere indtraadte, bliver dog saa vidt muligt Afgørelse at træffe af Raadet, idet den *Pengesum*, som i saa Tilfælde bliver at tillægge vedkommende, da kan fastsættes af Raadet efter bedste Skønnende over, hvilke Følger Ulykkestilfældet *sandsynlig* vil medføre som endelige. Den saaledes trufne Afgørelse kan ikke senere forandres.

Er det ikke muligt at træffe en saadan skønsmæssig endelig Afgørelse, kan en midlertidig Bestemmelse træffes af Raadet, hvorefter Sagen da paa ny senere kan genoptages, saafremt Begøring derom fremkommer fra den tilskadekomnes Side. Saa-dan Genoptagelse kan dog ikke finde Sted ud over 2 Aar efter den første Afgørelse.

§ 17.

Af Indenrigsministeren bliver, efter Forslag af Arbejderforsikrings-Raadet, at fastsætte en Takst for de under Sagerne Behandling almindeligt forekommende Lægeattester.

De til Sagens Oplysning fornødne Lægeattester, som forlanges af Arbejderforsikrings-Raadet, af Arbejdsgiveren eller af Forsikringssselskabet, skulle, for saa vidt ikke i de foregaaende Paragraffer særlig Bestemmelse er truffen om Betalingspligten, betales af Arbejdsgiveren eller, hvor Forsikring er tegnet hos et anerkendt Forsikrings-selskab, af dette.

Er det i bestaaende Forsikringsaftaler fastsat, at de omhandlede Attester ikke skulle betales af Forsikringssselskabet, træder den sidste Bestemmelse i Kraft ved